

2. Naczelnymi organami zarządzającymi są Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża i wyłonione przezeń Prezydium.

3. Siedzibą naczelnich organów Polskiego Czerwonego Krzyża jest m. st. Warszawa.

Art. 10. 1. Statut Polskiego Czerwonego Krzyża oraz zmiany statutu uchwała Krajowy Zjazd, a zatwierdza Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

2. Nadzór nad działalnością Polskiego Czerwonego Krzyża sprawuje Prezes Rady Ministrów, który może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać w całości lub w części właściwym ministrom.

Art. 11. 1. Polski Czerwony Krzyż posiada prawo do nadawania honorowych odznak za zasługi położone na polu urzeczywistnienia jego zadań.

2. Zasady nadawania odznak ustala statut.

Art. 12. 1. Godłem Polskiego Czerwonego Krzyża jest równoramienny czerwony krzyż na białym polu (Krzyż Genewski) występujący samodzielnie lub w połączeniu z nazwą „Polski Czerwony Krzyż”.

2. Godło i nazwa Polskiego Czerwonego Krzyża pozostają pod ochroną prawną.

Rozdział 3.

Ochrona znaku i nazwy Czerwonego Krzyża.

Art. 13. Prawo do używania znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża jako godła lub znaku rozpoznawczego i ochronnego przysługuje w przypadkach i na zasadach określonych w konwencjach międzynarodowych.

Art. 14. 1. Zabronione jest używanie z naruszeniem art. 13 znaku lub nazwy „Czerwony Krzyż” lub „Krzyż Ge-

newski”, jak również wszelkich znaków lub nazw stanowiących ich naśladownictwo.

2. Zakaz określony w ust. 1 dotyczy również używania znaków i nazw „Czerwonego Półksiężycy” oraz „Czerwonego Lwa i Słońca”.

3. Zabronione jest używanie godła Związku Szwajcarskiego (biały krzyż na czerwonym tle) albo znaku stanowiącego jego naśladownictwo wbrew postanowieniom konwencji międzynarodowych.

Art. 15. 1. Kto wbrew przepisom ustawy używa godła, znaków lub nazw określonych w art. 12, 13 i 14, podlega karze grzywny do 4.500 zł.

2. Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

Art. 16. Tracą moc:

- 1) przepisy z dnia 1 września 1927 r. o stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż” (Dz. U. Nr 79, poz. 688),
- 2) art. 60 Prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808),
- 3) ustawa z dnia 8 stycznia 1938 r. o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża oraz godła Związku Szwajcarskiego (Dz. U. Nr 3, poz. 12).

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

277

USTAWA

z dnia 16 listopada 1964 r.

o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) od przedmiotów opłaty określonych w ust. 1 pkt 5 — 300 zł, a przy stawkach procentowych:
a) od rachunków 10%,
b) w pozostałych przypadkach 1‰;”
- 2) w art. 6:
a) w ust. 1 dodaje się nowy punkt oznaczony jako 4 w brzmieniu:

„4) nabywca od rachunków lub innych dokumentów stwierdzających należność za zakupione rzeczy ruchome.”

b) w ust. 3 dodaje się zdanie „W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 4 płatnicy pobierają należną opłatę skarbową przy wypłacie należności.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

278

USTAWA

z dnia 16 listopada 1964 r.

o przekazaniu państwowym biur notarialnym prowadzenia ksiąg wieczystych.

Art. 1. 1. Prowadzenie ksiąg wieczystych przekazuje się państwowym biur notarialnym.

2. Państwowe biura notarialne prowadzące księgi wieczyste są właściwe do zakładania takich ksiąg oraz do prowadzenia zbiorów dokumentów dotyczących nieruchomości,

które nie mają urzędzonych ksiąg wieczystych albo których księgi zaginęły lub uległy zniszczeniu.

3. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia państwowe biura notarialne przejmujące prowadzenie ksiąg wieczystych oraz obszary ich właściwości miejscowej.

Art. 2. Akty notarialne, których treścią jest przeniesienie, ustanowienie, zmiana lub zniesienie prawa, podlegającego wpisowi do księgi wieczystej, mogą być sporządzane przez państwowe biuro notarialne, które prowadzi księgę wieczystą dla danej nieruchomości, bądź przez państwowe biuro notarialne miejsca zamieszkania jednej ze stron.

Art. 3. 1. Czynności określone w art. 1 państwowe biura notarialne wykonują stosując odpowiednio przepisy dotyczących regulujące te czynności, przy zachowaniu przepisów niniejszej ustawy.

2. W sprawach przekazanych niniejszą ustawą państwowym biurom notarialnym biura te pobierają opłaty i zwrot wydatków (koszty) na zasadach określonych w przepisach o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

3. Nie uiszczone należności państwowych biur notarialnych z tytułu kosztów oraz nałożone przez nie grzywny ściga sąd powiatowy tak jak należności sądowe. Tytułem wykonawczym jest prawomocne postanowienie państwowego biura notarialnego o obowiązku uiszczenia kosztów lub o nałożeniu grzywny.

Art. 4. Księgi wieczyste prowadzi notariusz. Kierownik państwowego biura notarialnego może jednak powierzyć pracownikowi biura, mającemu odpowiednie kwalifikacje, samoistne spełnianie wszystkich lub niektórych spośród czynności spełnianych dotychczas samoistnie przez sekretarza sądowego.

Art. 5. 1. Akt notarialny, którego treścią jest ustanowienie, zmiana lub zniesienie prawa podlegającego wpisowi do księgi wieczystej, powinien, oprócz treści określonej w prawie o notariacie, zawierać wniosek stron o dokonanie wpisu.

2. Jeżeli akt, o którym mowa w ust. 1, sporządza państwowe biuro notarialne nie prowadzące księgi wieczystej, biuro to obowiązane jest przesłać w ciągu 7 dni wypis aktu państwowemu biuru notarialnemu właściwemu do prowadzenia księgi wieczystej danej nieruchomości.

3. Jeżeli nie ma przeszkód do wpisu, państwowe biuro notarialne właściwe do prowadzenia księgi wieczystej dokonuje wpisu w księdze wieczystej zgodnie z treścią aktu i wnioskiem stron. O dokonanym wpisie zawiadamia się strony oraz osoby, których prawa zostały wpisem dotknięte, podając w skrócie jego istotną treść.

4. Termin do wniesienia rewizji przeciwko dokonaniemu wpisowi biegnie od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3.

Art. 6. 1. Środki odwoławcze od postanowień i zarządzeń państwowych biur notarialnych w sprawach objętych niniejszą ustawą oraz od dokonanych przez te biura wpisów w księgach wieczystych rozpoznaje sąd wojewódzki.

2. Od prawomocnych orzeczeń państwowych biur notarialnych kończących postępowanie w sprawie i od prawomocnych wpisów dokonanych przez te biura można złożyć rewizję nadzwyczajną stosownie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. O wniesieniu rewizji nadzwyczajnej państwowe biuro notarialne czyni z urzędu wzmiankę w księdze wieczystej.

Art. 7. Notariusz w razie potrzeby udziela stronom wyjaśnień dotyczących stanu prawnego nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta lub zbiór dokumentów.

Art. 8. 1. Przejęcie przez poszczególne państwowe biura notarialne czynności określonych w art. 1 nastąpi w ciągu 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w terminach ustalonych przez Ministra Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia.

2. Do czasu przejęcia prowadzenia ksiąg wieczystych przez państwowe biura notarialne księgi te prowadzą nadal sądy według zasad dotychczasowych z następującymi zmianami:

- 1) wpisu dokonuje się bez wydawania uprzedniego postanowienia zarządzającego jego dokonanie,
- 2) termin do wniesienia rewizji przeciwko dokonaniemu wpisowi biegnie od dnia doręczenia zawiadomienia o wpisie z podaniem w skrócie jego istotnej treści,
- 3) czynności sędziego może spełniać notariusz upoważniony do tego przez Ministra Sprawiedliwości.

3. Przepisy art. 5 ust. 1 o zamieszczaniu w treści aktu notarialnego wniosku o dokonanie wpisu obowiązują również wówczas, gdy księgi wieczyste prowadzi nadal sąd.

Art. 9. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziów do pełnienia czynności w państwowym biurze notarialnym na zasadach określonych w prawie o ustroju sądów powszechnych.

2. Sędziów zatrudnionych przy prowadzeniu ksiąg wieczystych Minister Sprawiedliwości może delegować do państwowego biura notarialnego przejmującego tę czynność bez ich zgody na czas do lat 5 od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 10. Przeniesienie pracownika administracyjnego z sądu do państwowego biura notarialnego, które przejęło prowadzenie ksiąg wieczystych, celem zatrudnienia go przy tej czynności, nie może spowodować obniżenia jego dotychczasowego uposażenia.

Art. 11. W ustawie z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. z 1963 r. Nr 19, poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 wprowadza się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Opłaty nie uiszczone ściga sąd powiatowy tak jak należności sądowe. Na postanowienie państwowego biura notarialnego o obowiązku uiszczenia opłat służy zażalenie do sądu wojewódzkiego. Prawomocne postanowienie stanowi tytuł wykonawczy.”;
- 2) dotychczasowy § 2 otrzymuje numerację § 3.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

279

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 listopada 1964 r.

w sprawie określenia przypadków, w których kobiety przeniesione do rezerwy nie mogą być powołane do czynnej służby wojskowej.

Na podstawie art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do czynnej służby wojskowej (przeszkolenia wojskowego, służby wojskowej w razie mobilizacji lub w czasie wojny) nie mogą być powołane kobiety przeniesione do rezerwy, które: